ترجمه کن جمله‌های زیر را سپس معین کن نقش کلمات رنگی را.

اَلتَّمْرينُ السّادِسُ: تَرجِمِ الْجُمَلَ التّاليَةَ، ثُمَّ عَيِّنِ الْمَحَلَّ الْإعرابِيَّ لِلْكَلِماتِ الْمُلَوَّنَةِ.

١ـ ﴿أَ تَأْمُرونَ النّاسَ بِالْبِرِّ وَ تَنْسَوْنَ أَنفُسَكُم﴾ اَلْبَقَرَة: ٤٤

مفعول — مفعول

آیا امر می‌کنید مردم را به نیکی و فراموش می‌کنید خودتان را.

٢ـ ﴿لا يُكَلِّفُ اللهُ نَفْساً[1] إلّا وُسْعَها﴾ اَلْبَقَرَة: ٢٨٦

فاعل — مفعول

خداوند کسی را جز به اندازهٔ توانش تکلیف نمی‌دهد.

٣ـ صَدرُ الْعاقِلِ، صُندوقُ سِرِّهِ. اَلْإمامُ عَلِيٌّ عليه‌السلام

مبتدا — مضاف‌الیه — خبر — مضاف‌الیه

سینهٔ عاقل، صندوق رازش است.

٤ـ حُسنُ الْأَدَبِ يَستُرُ قُبحَ النَّسَبِ. اَلْإمامُ عَلِيٌّ عليه‌السلام

مضاف‌الیه — مفعول

نیکویی ادب می‌پوشاند زشتی اصل و نسب را.

٥ـ عَداوَةُ الْعاقِلِ خَيرٌ مِن صَداقَةِ الْجاهِلِ. اَلْإمامُ عَلِيٌّ عليه‌السلام

مبتدا — مضاف‌الیه

دشمنی عاقل بهتر از دوستی نادان است.

١ـ نَفْساً: کسی